

את הרוח הקדושה ולסטות אחרי רוח רעה, אותה רוח קדושה פורחת מתוך אותו הלבוש, ואותו הלבוש נמשך מחוץ לגן עדן.

משום שבכל יום שני ובכל יום רביעי, רוח רעה של אשת זנונים הולכת סביב הגן. ויש לבושים שנמשכים אחרי אותה רוח רעה, ותשוקתה של אותה רוח רעה בהם. וכיון שרוח הקדש יורדת להתלבש בו, אין מתלבשת בתוכו, ופורחת ממנו ועולה למעלה.

ואותו הלבוש נמשך אחר אותה רוח רעה, ומוציאים אותו החוצה, ויושב שם עד שבא אותו האדם, ומתלבש בו, ומורידו לגיהנם, ונדון בו בכל יום.

ואתה רוח הקדש שפורחת מאותו הלבוש, עולה למעלה, ונכנסת לאוצר אחד עד שמוציא אותו רשע בן או זרע, שיוריד אותה רוח קדש, ונשתלם בה פראוי. ולאותו הרשע יש לו מניחה אחר כך, ומצפצף ועולה ומתלבש בלבוש אחר.

ועומד על פתח גן העדן, ורואה אותה רוח קדש שהשאר בכמה כבוד, ובכמה אור, ומתבליש בו. וכן משגיח באתו כבוד של שאר הצדיקים, ומתבליש ובוכה על מעשיו.

ובשכרא הקדוש ברוך הוא את אדם הראשון, הכניס אותו לגן עדן בלבוש כבוד אחד של אור גן העדן, ונשתלם ברוח ונשמה קדושה להיות שלם בכל.

הוא ואשתו היו מטיילים בגן עדן, והמלאכים העליונים סביבם, מענגים אותם בכמה עדוניהם,

עדוניהם ועינוגיהם. ופתח ליה חד אוצר, ואחמי ליה כל אינון דרין בתראין,

ולאסטאה בתר רוחא בישא, ההוא רוחא קדישא פרח מגו ההוא לבושא, וההוא לבושא אתמשך לבר מגן עדן.

בגין דבכל יומא תננינא ובכל יומא רביעאה, רוחא בישא דאשת זנונים, אזלא סחרניה דגנתא. ואית לבושין דאתמשכן אבתריה דההוא רוחא בישא, ותיאובתיה דההוא רוחא בישא בהו. וכיון דרוחא קודשא נחית ואתלבשא ביה, לא אתישבא בגויה, ופרח מגויה, וסליק לעילא.

וההוא לבושא, אתמשך בתר ההוא רוחא בישא, ומפקי ליה לבר, ויתבא תמן עד דאתי ההוא בר נש, ואתלבש ביה, ונחית ליה לגיהנם, ואתדן ביה בכל יומא.

וההוא רוחא דקודשא, דקא פרח מההוא לבושא, סליק לעילא, ואעל בחד אוצר, עד דנפיק מההוא חייבא פרא, או זרעא, דייחות ההוא רוחא קדישא, ואשתלים ביה פדקא יאות. וההוא חייבא אית ליה נייחא לבתר, ומצפצפא וסליק, ואתלבש בלבושא אחרא.

וקאי אפתחא דגן עדן, וחמי לההוא רוחא קדישא דאיהו שבק, בכמה יקר, ובכמה נהירו, ואכסיף ביה. וכן אשגח בההוא יקר דשאר צדיקניא, ואכסיף ובכי על עובדוי.

וכד פרא קודשא בריך הוא לאדם הראשון, אעיל ליה בגנתא דעדן בחד לבוש יקר דנהורא דגן עדן, ואשתלים ביה ברוח ונשמה קדישא, למהוי שלים בכלא.

הוא ואתתיה היו מטיילין בגן עדן, ומלאכי עילאי סחרנייהו, מענגי לון בכמה

עדוניהם ועינוגיהם. ופתח ליה חד אוצר, ואחמי ליה כל אינון דרין בתראין,

כָּל דָּרָא וְדָרָא. וְהוּהּ חֲמֵי דְיוֹקְנֵין עֵילָאִין,
וְדְיוֹקְנֵין תַּתְּאִין, בְּנִהִירוּ דְאֶסְפַּקְלָרְיָא דְנִהְרָא
עֲלֵיהּוּ.

נַחְתָּא אֶשֶׁת זְנוּנִים, וְהוּא דְרָכִיב וְשְׁלִיט עֲלֵהּ,
הוּא חֶסֶד לָב, דְאֶסְטִי כְּלָא. וְחֲמוּ
הוּא יִקָּר עֵילָאָה דְהוּהּ בִּיה אָדָם וְאֶתְתִּיה.
אֶתְתַּקְפַּת אֶשֶׁת זְנוּנִים, בְּחֵילָא וְתוֹקְפָא דְהוּא
דְשְׁלִיט עֲלֵהּ, וְקָרִיבַת אֶצְל חוּהּ, וְשְׁרִיאַת
לְמַפְתִּי לָהּ בְּכַמְהָ פְתוּזִים, וּבְכַמְהָ מְתִיקוּ
דְלִישְׁנָא, עַד דְאֶתְפִּיאַת. כְּדִין, וְאֶפְתַּת לְבַתֵּר
אָדָם, וּפְרַחוּ אֵינוֹן לְבוּשֵׁין מִיְגִיָּה, וְסְלִיקָא
נִשְׁמַתָּא זְהָרָא דְאֶסְפַּקְלָרְיָא דְלַעֲיִלָּא מִיְגִיָּה,
וְאֶשְׁתָּאֵר עָרוֹם מִכְּלָא, הוּא וְאֶתְתִּיה.

בֵּינן דְחָשִׁיב תְּשׁוּבָה, לְבַתֵּר דְאֶתְתַּרְךָ מִגַּן עֵדֶן,
וְאֶתְקַיִים לְבַר. חָס עֲלֵיהּ קוּדְשָׁא בְרִיךְ
הוּא, וְעֵבֵד לִיה לְבוּשֵׁין אַחֲרָנִין, כְּגוֹוֹנָא
דְאֶצְטְרִיךְ לְאֶשְׁתַּמְשָׂא בְהָאֵי עֲלֻמָּא. וְלְבַתֵּר
אֶשְׁתַּמֵּשׁ לְבַר, וְאוּלִיד בְּנִין.

וְהוּא זְהָרָא דְנִשְׁמַתָּא עֵילָאָה דְפְרַחָה מִיְגִיָּה,
סְלִיקַת לְעֵילָא, וְהוּת גְּנִיזָא בְּחַד אוֹצָר,
דְאִיהוּ גּוּף. עַד דְאוּלִיד בְּנִין, וּנְפַק חֲנוּף
לְעֲלֻמָּא. בֵּינן דְאֶתָּא חֲנוּף, הוּא זְהָרָא עֵילָאָה
נִשְׁמַתָּא קְדִישָׁא נַחְתַּת בִּיה, וְהוּהּ חֲנוּף בְּהוּא
רְבוּ עֵילָאָה דְשִׁבְק מִיְגִיָּה אָדָם. הָדָא הוּא
דְכַתִּיב, (בראשית ה כד) וַיִּתְהַלֵּךְ חֲנוּף אֶת הָאֱלֹהִים
וְגו'.

לְבַתֵּר, אֶצְטְרִיךְ לִיה קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא לְנִטְלָא
לִיה מִהָאֵי עֲלֻמָּא, וְלֹאֲתַכְּלָלָא רוּחָא
קְדִישָׁא, מִתַּתָּא וּמִלְעֵילָא, וְאֶתְכְּלִיל כּוּלָּא (ד) פה ע"א
בְּהוּא רוּחָא קְדִישָׁא. וְהוּא רוּחָא
קְדִישָׁא אֶתְכְּלִיל מִתַּתָּא וּמִלְעֵילָא, לְאֶתְמַשְׁכָּא
כָּל עֲלֻמָּא זֵינָא בְּתַר זֵיגִיָּה.
בֵּינן דְאֶתְכְּלִיל, אֶתְעֵבִיד מְמַנָּא בְהָאֵי עֲלֻמָּא

וְעוֹנֵינִים. וּפְתַח לוֹ אוֹצָר אֶחָד,
וְהָרָאָה לוֹ כָּל אוֹתָם הַדּוֹרוֹת
הָאֲחֵרוֹנִים, כָּל דּוֹר וְדוֹר. וְהָיָה
רוּאָה דְיוֹקְנָאוֹת עֲלִיוֹנִים
וְדְיוֹקְנָאוֹת תַּחְתּוֹנִים בְּאוֹר שֶׁל
הָאֶסְפַּקְלָרְיָה הַמְאִירָה עֲלֵיהֶם.
יִרְדֶּה אֶשֶׁת זְנוּנִים, וְאוֹתוֹ שְׂרוּכְב
וְשׁוֹלֵט עֲלֵיהּ, אוֹתוֹ חֶסֶד לָב,
שְׁמִסִּית אֶת כָּלָם. וְרָאוּ אוֹתוֹ כְּבוֹד
עֲלִיוֹן שֶׁהָיָה בּוֹ אָדָם וְאֶשְׁתּוֹ.
הַתְּחִיבָה אֶשֶׁת זְנוּנִים בְּכַח וְתַקְף
שֶׁל אוֹתוֹ הַשּׁוֹלֵט עֲלֵיהּ, וְקָרְבָה
אֶצְל חוּהּ, וְהַתְּחִילָה לְפַתּוּחָהּ
בְּכַמְהָ פְתוּזִים, וּבְכַמְהָ מְתַק
לְשׁוֹן, עַד שֶׁהִתְפַּתְתָּה. וְאָז
הִתְפַּתָּה אַחַר כֶּף אָדָם, וּפְרַחוּ
מִמֶּנּוּ אוֹתָם לְבוּשִׁים. וְהִסְתַּלְקָה
הַנִּשְׁמָה, הַזֵּהָר שֶׁל הָאֶסְפַּקְלָרְיָה
שֶׁלְמַעֲלָה מִמֶּנּוּ, וְנִשְׁאַר עָרֹם מִכָּל
הוּא וְאֶשְׁתּוֹ.

בֵּינן שְׁחָשִׁב תְּשׁוּבָה, אַחַר שְׁגָרַשׁ
מִגַּן עֵדֶן, וְעָמַד בַּחוּץ, חָס עֲלִיו
הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְעָשָׂה לוֹ
לְבוּשִׁים אַחֲרִים, כְּמוֹ שְׁצַרְיָךְ
לְהַשְׁתַּמֵּשׁ בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְאַחַר כֶּף
הַשְׁתַּמֵּשׁ בַּחוּץ, וְהוּלִיד בְּנִים.
וְאוֹתוֹ זֵהר הַנִּשְׁמָה הַעֲלִיוֹנָה
שֶׁפְרַחָה מִמֶּנּוּ, עֲלָתָה לְמַעֲלָה,
וְהִיָּתָה גְּנוּזָה בְּאוֹצָר אֶחָד שֶׁהוּא
גּוּף. עַד שֶׁהוּלִיד בְּנִים, וְיָצָא חֲנוּף
לְעוֹלָם. בֵּינן שֶׁבָא חֲנוּף, אוֹתוֹ
הַזֵּהר הַעֲלִיוֹן, הַנִּשְׁמָה הַקְדוּשָׁה
יִרְדֶּה בּוֹ, וְהָיָה חֲנוּף בְּאוֹתָהּ
גְּדוּלוֹת עֲלִיוֹנָה שֶׁהִשְׁאִיר מִמֶּנּוּ
אָדָם. זֵהוּ שְׁכַתוּב (בראשית ה)

וַיִּתְהַלֵּךְ חֲנוּף אֶת הָאֱלֹהִים וְגו'.

אַחַר כֶּף הַצְּטְרִיךְ הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא לְטַל אוֹתוֹ מִן הָעוֹלָם הַזֶּה,
וְלְכַלֵּל רוּחַ קְדוּשָׁה מִמֶּטָה
וּמִלְמַעֲלָה, וְהַפֵּל נְכַלֵּל בְּאוֹתָהּ
רוּחַ קְדוּשָׁה. וְאוֹתָהּ רוּחַ קְדוּשָׁה
נְכַלֵּלָה מִמֶּטָה וּמִמַּעֲלָה, לְהַמְשִׁךְ
כָּל הָעוֹלָם מִיָּן אַחַר מִינוּ.

בֵּינן שְׁנַכְלֵל, נַעֲשֶׂה מְמַנָּה בְּעוֹלָם

הזה ובעולם שלמעלה. בעולם הזה - מצד אותו הכללה שנכלל מהעולם הזה. ובעולם שלמעלה - מצד אותה הכללה שנכלל מלמעלה.

ובב"ר פעם ופעם שיש צדיקים וחסידים בעולם, מתחדשת אותה הכללה שנכלל ממטה מהצד של חנוף. אז הוא נער, בסוד התחדשות הלבנה. וזה סוד (משלי כב) חנוף לנער על פי דרכו גם כי יזקין לא יסור ממנה. מה זה על פי דרכו? על פי דרכו של חנוף. ללכת באותו דרך אמת, בדרך ישר ושלם.

גם כי יזקין אותו הדיוקן של חנוף מאותו הזמן שנכלל באותו הקדש, אל תאמר שהרי זקן מפמה ימים והוסר מאותו המקום. לא כן, אלא בכל פעם ופעם שיש צדיקים וחסידים בעולם, אותה ההכללה של אותו הצד התחדשה, ונראה אותו דיוקן ממש נער, ולא זו ממש. ובגלל אותה ההכללה יורשים התחתונים מטל ההשקאה העליונה, ויורדת ירשה של גדלות הקדשה לעולם.

ועל זה (שיר א) שחורה אני ונאווה. שחורה אני שלמטה, ונאווה אני מצד ההכללה שלמעלה.

שחורה אני - פשראיתי פמה רשעים שמרגיזים את רבון הכל, ואני זן אותם בצד של אותה ההכללה שלמטה שבי, ונאווה מהצד שלמעלה.

בנות ירושלים - אף על גב שירושלים ובית המקדש הכל אחד, בית המקדש הוא יתר בכמה קדושים ובכמה עלויים. בית המקדש אחד, וירושלים אחת, ובית קדש הקדשים לפנים מהם, שהוא הפנימי מכלם.

ובעלמא דלעילא. בהאי עלמא, מסטרא דההוא כלילו דאתכליל מהאי עלמא, ובעלמא דלעילא, מסטר דההוא כלילו דאתכליל מלעילא.

ובב"ר זמנא וזמנא דצדיקי וחסדי אית בעלמא, אתחדש ההוא כלילו דאתכליל מתתא מסטרא דחנוף, כדין איהו נער, ברזא דחדתותא דסיהרא. ורזא דא, (משלי כב) חנוף לנער על פי דרכו גם כי יזקין לא יסור ממנה. מאי על פי דרכו. על פי דרכו דחנוף. למיזל בההוא דרך קשוט, באורח מישר ושלים.

גם כי יזקין ההוא דיוקנא דחנוף, מההוא זמנא דאתכליל בההוא קודשא, לא תימא דהא סיב מפמה יומין ואתעדי מההוא אתר, לאו הכי, אלא בכל זמנא וזמנא דצדיקי וחסדי אית בעלמא, ההוא כלילו דההוא סטרא אתחדש, ואתחזי ההוא דיוקנא ממש נער, ולא אתעדי מתמן. ובגין ההוא כלילו, ירתי תפאי מטלא דשקיו עילאה, ונחתא ירותא דרבו קדישא לעלמא.

ועל דא שחורה אני ונאווה, שחורה אני מסטרא דלתתא, ונאווה אני מסטרא דכלילו דלעילא.

שחורה אני, כד חזינא פמה חייבין דמרגיזין למארי כולא, ונאנא זן לון בסטרא דההוא כלילו דלתתא דבי. ונאווה, מסטרא דלעילא.

בנות ירושלים, אף על גב דירושלים ובי מקדשא כולא חדא, בי מקדשא איהו יתיר, בכמה קדושין, בכמה עלויין. בי מקדשא חד, וירושלים חד, ובית קדש הקדשים לגו מינייהו, דהוא פנימאה מכולהו.